

ust ne pride. Nasledba tega otiska in cevke vročine je rak!

Cel dan pipo v ustih imeti in clo pri hudi vročini poleti, je grozno škodljivo, če ravno bi pipa dolgo cevko imela, po kateri se dim nekoliko ohladi, preden v usta pride. Veliko bolj škodljive so pa pipe z navadnimi kratkimi cevkami, ktere so že marsikteremu kmetu hudiga raka naključile in ga tudi pod zemljo spravile.

Vbogajte me tedej, prijatli, in verzite proč kratke cevke, po katerih si raka na žnablje navlečete; napravite si pipe z daljšimi, saj eno ped dolgimi cevkami. Če so pa pri delu dolge cevke preokorne, spomnite se, de ni zdravo, neprenehama celi dan tobaka piti. Po storjenim delu se vam bo ena pipica iz dolge cevke veliko bolj prilegla, kakor deset družih! Dr. Bleiweis.

Vesele oznanila.

Njih Ekscelecija, milostljivi Ljubljanski škof in knez Antoni Alojzi so ukazali, de se ima na Njih stroške dva tavžent slovenskih bukvic s podobami zoper mučenje žival natisniti, ktere bodo po Njih milostljivim povelji mladosti po deželi podarene. Ako bo vsake bukvice le petero otrok s pridam bralo in se v njih dane poduke globoko v serce vtisnilo, bo to darilo stokrat stoterni sad rodilo in vsmiljenja do živine obudilo, iz kteriga izvira tudi ljudomilo zadržanje do bližnjiga.

Zlate bukve „Napeljevanje k pobožnemu življenju in lepimu zadržanju, ktere je po modrim povelji našiga milostljiviga škofa in kneza Antona Alojza rajnci gosp. Dr. Šimen Klančnik poslovenil in gosp. Blaznik natisnil, in ktere bi imele že zdavnej namesto marsikterih družih bukev pri vsaki hiši biti, bodo, berž ko ne, lepi in že dolgo zaželjeni visoki namen dosegle. Ob svojim času nam bo pripušeno, kaj več od tega povedati. Zdej samó še tole: Napeljevanje k lepimu zadržanju ljudi med seboj, ktero je neki Nemec, baron Knigge za Nemce spisal, je v več tavžent iztiskih med ljudi prišlo, in ni ga omikani-ga Nemca, de bi jih ne bil bral. Kakó pa je to, de se Slovenci in tudi kmetje dostikrat nepotrebnih bukev kupujejo, tacih pa ne, ki učijo kakó naj se človek med človeki ravna, de bo njegovo življenje Bogú pa tudi ljudem priljudno? Kakó je to? — Na to vprašanje ne vémo praviga odgovora.

Dopis iz Kamne Gorice.

Iz dopisa gospoda Janeza Thomana, fužinarja v Kamni Gorici, zastran Kamnogoriške šole le naslednje verstice oznamimo, zató kér je bilo neke dni popred, ko smo pričujoči dopis prejeli, že v 50. listu lanskim Novic od nje govorjenje. Gosp. Thoman z veliko hvalo opominjo prizadevanja gosp. tehanta Strela, rajnciga komisarja Šmida, in domače duhovšine, milodarov Kamnogoriških cvekarjev in drugih dobrotnikov tega kraja, Radolskiga gosp. grofa Thurna in infuliraniga Ljubljanskiga stolniga prošta, gosp. Drja. L. Burgarja in poslednjič še pristavijo, de Kamna Gorica nikoli ne bo pozabila iskreniga prizadevanja gospoda kaplana Jurja Križaja, ki je že pred prihodam učenika otroke ne le keršanskiga nauka, ampak tudi brati učil. Če so že šole po kmetih sploh zlo koristne — pravijo na dalje — so pa v krajih, kjer so fabrike, kakor v Kamni Gorici še posebno potrebne. Zakaj tukaj je okoli 200 družin, ktere se večidel s kovanjem žebeljev redijo in so od Bogá posebno z otroci obdarovane. Med tem ko starši v vignicah (Nagelschmiedhütten) delajo, so otroci od tistiga časa, ko začnejo hoditi, do 8. ali 10. leta večidel brez

varha sami sebi prepušeni in se po ulicah in bližnjim polji prepletajo, zraven se pa tudi večkrat vsakersnih napečnost naučé, ktere so dostikrat rodovitna korenina prihodnjih hudobij.

Poslednjič še opomnimo, de smo v šoli peč po naku Ljubljanskiga tesarskiga mojstra gosp. Pajka postavili. Naš bistrourni ključarski mojster Jožef Zupančič je šel nalaš v Ljubljano, de je vidil, kakó so take peči narejene. Gospod Pajk mu je práv prijazno vse pokazal in dopovedal. Zupančič, kteri se je tudi sicer kakor dober domorodec za šolo veliko, veliko prizadjal in storil, je potrebne plehaste cevi naredil in zidarju pri postavljanji takó na roke šel, de nam peč práv dobro služi. — Janez Thoman.

Žalostno oznanilo.

Z britkim sercam oznamimo, de nam je nemila smert zopet verliga Slovenca, gosp. dohtarja Jožefa Zupana zdravnika Komendske bolenišnice vzela, ki je 16. dan tega mesca v Zagorji umerl, kamur je bil po vikšim povelji poklican, hudo vročinsko bolezn tega kraja ozdravljat. Umerl je v častnim poklicu in še v mladih letih, mož bistre glave, velike vednosti, preblagiga serca! Novice so dolžne njegov spomin v svojih listih zvesto ohraniti, zakaj dragi prijatelj in podpornik jim je skozi in skozi bil. — Naj v miru počiva! Mi pa ga bomo težko pogreševali. Dr. Bleiweis.

Oglas nove knjige.

„Iskra“ za leto 1846, ktero je na svitlo dal v Zagrebu gosp. Ivan Havliček, se dobí tudi pri vredništvu Novic za 2 goldinarja. Krasna knjiga, natisnjena v glasoviti tiskarnici gosp. Dra. Ljudevita Gaja, je olepšana z mnogimi kamnorezi in obseže sestavke slavnih pisateljev, namreč: Pleme grofov Oršičov od Ivana Kukuljevića Sakeinskoga; sonete od Stan-ka Vraza; iz dopisa dvieh prijateljev od Ljudevita Vukotinovića; pesmi od Og. Ostrožinskoga; Oče in sin, povest od Dra. D. Demetra; pesmi od Mirka Bogovića; smert Čengić-age od Iv. Mažuranića; in jedna noć, povestica od Dra. D. Demetra.

Popravki.

V 10. listu pri „pesmi o zvonu“ béri v 7. verstici 4. reda tugi namest tudi, kar se je le v treh iztiskih pokazilo. V pristavku ravno te pesmi v 8. verstí od spodej beri kadlub namest kadlup; v 9. verstí pa modelnu namest modelu.

Vganjka.

Beri nazaj, beri naprej, besedo le dobro poglej: S tem ko besedo ogleduješ, vganjko lahko imenuješ. C.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

Vinoreja.

Današnjimu listu je 6. doklada perdjana.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	21. Sušca.		16. Sušca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	5	2	6
1 » » banaške...	2	18	2	12
1 » Turšice.....	1	20	1	20
1 » Soršice.....	—	—	1	43
1 » Rži.....	1	35	1	40
1 » Ječmena.....	1	15	1	20
1 » Prosa.....	1	11	1	15
1 » Ajde.....	1	5	1	4
1 » Ovsá.....	—	52	—	54

Vrednik Dr. Janex Bleiweis. — Natiskar in založnik Jožef Blaznik v Ljubljani.